

De mobiliserede Tillidstelegrammer staa overfor en Stemning, som er kommen til Orde paa forskellig Vis, og den Del af den, som er kommen til Orde her i Hovedstaden, mødes med en vis Haan og Foragt. Jeg maa maaske have Lov til at sige, da jeg ikke ved, hvorledes man ellers kunde have Anledning til at fremdrage dette, at jeg ikke er i Stand til at forstaa, ud fra hvilken Betragtning af Folketingets Stilling og Formandens Plads som Folketingets øverste den højtærede Formand har nægtet at modtage en Deputation, som vilde overbringe ham en Meddelelse fra københavnske Borgere. Jeg ved ikke, om den højtærede Formand er af den Anskuelse, som kom til Orde i „Aarhus Amtstidende“ i en Artikel i Gaar, at de københavnske Borgere

Formanden: Jeg vil anmode det ærede Medlem om ikke at drage Formanden ind i Debatten.

Rode: Jeg skal ikke drage Formanden ind i Debatten og altsaa kun sige, at der i „Aarhus Amtstidende“ i Gaar er fremsat en Udtalelse om, at den Stemning, som kom til Orde her i København, var Udtryk for det københavnske „Vælger- og Varietéfolks“ Opfattelse. Jeg tror oprigtigt talt, at de Herrer af „de 27“s Gruppe, som staa omkring den nuværende Forsvarsminister, hvis de endnu nære noget Venskab for ham, hvis de endnu nære nogen Tillid til ham — hvad jeg for min Del betvivler — skulde fraraade hans Venner at fremsætte saadanne Udtalelser. Thi jeg tør sige dem, at et Arbejde paa at sætte Splid mellem Bybefolkningen og Landbefolkningen, rejse dem mod hinanden med den nuværende Forsvarsminister som Fane, lader sig ikke gøre. Det vil ikke ske, fordi der i Landbefolkningen er akkurat den samme Følelse af Mistillid og Uvillie overfor Forsvarsministeren, som er kommen til Orde i København. Jeg vil spørge de moderate Repræsentanter her i Tinget om Graden af deres Beundring for den nuværende Forsvarsminister; jeg tror ikke, den er sat op til Tillidstilkendegivelser, selv om de føle sig foranledigede til at være med i hans Triumftog. Jeg tror heller ikke, at den højtærede nuværende Hypotekbankdirektør og hans nærmeste Venner egentlig føle Beundring for Karakteren af den nuværende Forsvarsministers Politik. Heller ikke tror jeg, at dennes nærmeste Venner, „de 27“, føle

noget af den gamle Tillid og Begejstring, hvormed man en Gang samledes om den ærede Forsvarsminister. Jeg tror det ikke. Der er heller ingen Grund til Begejstring, rent partimæssigt set. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) talte meget drabelige Ord til os om sin Gruppes Fremtid. Gruppens Fremtid er vist i den Nedgangslinie, som begyndte med 73 Folketingsmænd og ustandselig har fortsat sin Nedgang til „de 27“ nu. Jeg tror, at de Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) fremdrog om Stillingen i 1922, for saa vidt ville klare sig, som „de 27“s Gruppe, hvis den fremdeles bliver ført af den ærede Forsvarsminister i de kommende Aar, indtil 1922 vil blive formindsket nøjagtig paa samme Maade og efter den samme geometriske Skala som fra 1900 til nu, saa at Gruppen i 1922 overhovedet ikke vil eksistere. Der er i den nuværende Forsvarsministers Person et Opløsningsselement, som intet Parti kan holde Stand mod.

Hvad er det da, man tror at opnaa? Naar den højtærede nuværende Konseilspræsident har gjort det ærede Medlem fra Ringkøbing til Forsvarsminister, er der maaske en og anden naiv Højremand, en og anden af dem, der tage Verden med det samme elskværdige, lette Smil som det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen), som tror, at den højtærede Forsvarsminister (*Poul Christensen*: Ikke højtærede!) — efter parlamentarisk Sprogbrug højtåret — bag efter kan være Fører for et konservativt Parti, en Samlingspolitik. Der er nemlig Højremænd, for hvem den Tanke, at de alene skulle arbejde paa at oparbejde et Parti paa deres egne Ideer og uden at lade sig holde oppe ved anden Hjælp, er ganske utænkelig. Men jeg tror, at ogsaa disse Højremænd tage fejl; jeg tror, at naar den højtærede Forsvarsminister nu har fuldendt dette Løb, hvori han er inde, gaar han; jeg tror, at han forlader Ministerbænken, at han forlader Folketingssalen. Jeg tror ikke, at han gør det, fordi han har sagt det, for det vil jo ingen Garanti være, men jeg tror, han gør det, fordi det simpelthen er en Nødvendighed. Den højtærede Forsvarsministers Tilstedeværelse i dansk Politik er, efter hvad der er foregaaet, af den Art, at der ikke er Fremgangsmuligheder i dansk Politik, saa længe han sidder og binder vor Politik, binder den fast til den Ting, som er kendetegnet ved Alberti-Katastrofen. Den ærede Forsvarsminister kommer aldrig ud over Alberti-Katastrofens Tryllekreds, end